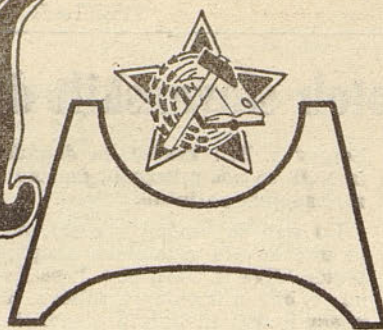

NOVEMBER 1979

OBISK V STEKLARNI

Na pobudo OO ZSMS v Steklarni je 30 mladincev OŠNH Rajka obiskalo eno največjih delovnih organizacij v Hrastniku.

Polni pričakovanja smo se zbrali pri vratarju, kjer nas je sprejel predstavnik OO ZSMS. Najprej smo si ogledali tovarno, se seznanili s posameznimi postopki dela in s pogoji, v katerih delajo naše mame in očetje.

Po ogledu delovne organizacije je sledil razgovor z mladinci iz Steklarne. Predlagali so nam so-

delovanje na športnem področju in v delovnih akcijah. Obljubili smo jim, da se bomo o predlogih pogovorili na predsedstvu OO ZSMS in v razrednih skupnostih. Zelo smo bili veseli, ko so omenjene predloge naši sošolci z navdušenjem sprejeli.

Kljub temu da vemo, da bodo v športnih srečanjih mladinci iz Steklarne glede na starost vedno v premoči, smo se odločili, da se pomerimo z njimi v različnih športnih disciplinah. Radi bomo

sodelovali tudi v lokalnih delovnih akcijah. Sklenili pa smo, da jim predlagamo tudi sodelovanje na kulturnem področju. Ob obojestranskem prizadevanju bo naše sodelovanje gotovo zelo plodno.

Takih srečanj si še želimo. Obenem se zahvaljujemo OO ZSMS Steklarne, da nam je pripravila tako prijetne ure v njihovi tovar-

Predsedstvo OO ZSMS
OŠNH Rajka Hrastnik

NA KRATKO

Ob praznovanju 60. obletnice SKOJ so bile po vsej Jugoslaviji številne proslave.

V Zagrebu je bilo od 8. do 10. oktobra znanstveno srečanje TITO IN MLADINA. Nekdanji skopci, mladinski aktivisti, zgodovinarji, sociologi, politologi in drugi družbenopolitični delavci iz

S seje predsedstva OO ZSMS SKOJ (1919-1979)

22. oktobra 1979 je bila na obisku v Steklarni Hrastnik predstavnica republiške konference ZSMS tov. Zdenka Jošt, ki je zadovoljena za našo regijo. V zvezi s tem je bila sklicana razširjena seja predsedstva OO ZSMS delovne skupnosti skupnih služb, na kateri je tekla beseda o vlogi mladih v delegatskem sistemu.

Namestnik predsednika OO ZSMS DSSS tov. Darino Rižnar je podal poročilo o delovanju mladih v tej osnovni organizaciji, kakor tudi o uresničevanju delegatskega sistema. Ugotovil je, da je iz OO ZSMS zastopanih precej delegatov v zborih in skupščinah SIS. Dogaja se, da so ti delegati preobremenjeni z delom, saj se zgodi, da so kot delegati večkrat zastopani isti, ki pa se tudi drugače aktivno vključujejo v delovanje mladinske organizacije in druge DPO. Pojavlja pa se tudi problem nezainteresiranosti za vključevanje v takšno delo. Poudaril je, da je potrebno, da se tudi mladi sami aktivno in zavzeto vključijo v javno razpravo, v kateri bi razpravljali o teh pomanjkljivostih in tudi poiskali zaključke ter rešitve, da bi se delo izboljšalo. Zadovoljivo je to, da so mladi v naši DO skoraj 40-odstotno udeleženi v delegacijah.

V razpravi je med ostalim sodeloval tudi tov. Slavko Gornik, ki je obrazložil organiziranost mladine v naši DO v okviru temeljnih organizacij. Organiziranih je pet osnovnih organizacij in vsaka ima po dva delegata v koordinacijskem svetu ZSMS. Mladi sodelujejo na vseh konferencah in zborih. Se vedno je v okviru delegatskih odnosov nezadostno prenašanje informacij nazaj v delovno sredino, v svoj krog, iz katerega mlad delegat izhaja. Na drugi strani se pojavlja

tudi premajhna zainteresiranost, kar privede tudi do nesklepnosti in s tem do zastoja pri delu.

Tov. Risto Čičič se je vključil v razpravo kot namestnik predsednika izvršnega odbora konference OOS DO. Bil je mnenja, da je povezava ostalih DPO in ZSMS v naši delovni organizaciji na dobri ravni in da je zaslediti enoten nastop vseh delegatov. Res je, da mladina nima specifičnih predlogov, vendar sodeluje v vseh razpravah enakovredno z drugimi delegati.

Se vedno ostaja problem vključitve delavcev, ki so prišli iz drugih republik. Poiskati je potrebno pot za njihovo večjo vključitev v aktivnost mladih in tudi sicer v delovnih sredinah, pa tudi v okolju, kjer živijo. Mladinska organizacija bi morala vztrajati na tem, da mlade ljudi zainteresira za večjo povezavo med DPO. S tem bi se možnost pri realiziranju konkretnih nalog povečala. Mnenja je bil, da bi se naloge sindikata s pomočjo mladinske organizacije ravno tako bolje realizirale.

V razgovoru so posebno pozornost namenili tudi izobraževanju. Tov. Slavko Gornik je podal poročilo o seminarjih, ki jih je letos organizirala občinska konferenca ZSMS. Kritično je ocenil udeležbo na seminarjih.

Prav gotovo bo treba storiti več na področju zainteresiranja mladih za delo, njihovega osveščanja in vključitve v delo mladinske organizacije, kakor tudi opravljanje ostalih funkcij, ki so povezane z njihovim položajem kot delavcem in članom te DPO.

Na koncu razprave je tov. Zdenka Jošt izrekla zahvalo in izrazila željo, da doseže mladinska organizacija pri svojih ciljih in nalogah čimveč uspehov.

GA

Poteka 60-letnica SKOJ, ki je rasel in se razvijal v mejah enotnega revolucionarnega programa KPJ in katerega slavne tradicije nadaljuje v sodobnih razmerah in z novimi nalogami Zveza socialistične mladine Jugoslavije.

Zveza socialistične mladine Jugoslavije je bila ustanovljena 10. oktobra 1919. leta v Zagrebu. S tem letom se je začel organiziran boj mladih komunistov v surovih, družbenoekonomskih in političnih okoliščinah stare Jugoslavije. Mladina je že v prvih dneh ustanovitve SKOJ začela težki in dolgoletni boj za lepše in boljše življenje, za prostost ustvarjanja, za enakost, bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti. Mladina, ki so jo vodili SKOJ, Komunistična partija in naš tovariš Tito, je bila vedno v prvih vrstah nadčloveškega boja zoper fašistične zavojevalce in njihove hlapce, do požrtvovanja pri graditvi svoje svobodne samoupravne socialistične skupnosti. Delo SKOJ ni potekalo v miru. Za petami jim je bila vlada s svojim taborom. Ob koncu leta 1920 je vlada izdala odredbo — obznanje, s katero je bilo prepovedano delovanje komunističnih organizacij. Policija je začela z množičnimi aretacijami in preganjanjem. Zaradi pritiska in prepovedi je začel SKOJ z ilegalnim delom in organiziranjem. Kljub terorju mladi niso nehali in so svoj boj nadaljevali. Boj, junaštvo in revolucionarno delo naše mladine v boju je spodbudno za sedanje in prihodnje generacije mladih. Velikega pomena je bilo delo in prispevek mladine pri obnovi in graditvi socialistične samoupravne države. Mladina je bila marljiva in mora biti tudi v prihodnje. TITO je rekel: »Narodu, ki ima tako mladino, se ni treba bati za svojo prihodnost.«

vseh republik in pokrajin so tri dni v plenumu in delovnih skupinah govorili o različnih obdobjih iz 60-letnice SKOJ in mladinske organizacije. Osvetljevali so posamezne dogodke in jih med sabo primerjali, da bi današnjim rodovom in zanamcem kar najbolje predložili revolucionarno pot SKOJ in mladinske organizacije ter njun pomen za izgradnjo samoupravne socialistične skupnosti. Ob koncu so udeleženci znanstvenega odbora poslali tovarišu TITU pozdravno pismo.

Tudi v naši občini so mladi počastili obletnico SKOJ. Občinska konferenca ZSMS Hrastnik je v petek, 19. 10. 1979 organizirala občinsko tekmovanje na temo »Od USOJ do SKOJ«. Pomerili sta se na žalost samo dve ekipi, in sicer ekipa OO ZSMS Dol in OO ZSMS PE Borisa Pusta Dol. Zmagala je ekipa OO ZSMS Dol, ki bo sodelovala tudi na regijskem tekmovanju, ki bo čez en mesec v Hrastniku.

Pri kulturnem programu so sodelovali recitatorji in ansambel OBZORJE.

Pohod po poteh slovenskih delegatov na II. zasedanje AVNOJ

Pisal se je 6. julij 1979.

Ura se je bližala že pol sedmi. Malo dolgo sem poležavala, tako da sem morala kar pohiteti. Se enkrat sem pregledala nahrbtnik, če morda nisem česa pozabila. Bilo je vse v najlepšem redu. Vsa obložena sem jo mahnila proti avtobusni postaji. Nek čuden občutek v želodcu me je spomnil, da se za 15 dni poslavljam od našega kraja in grem na pot, ki so jo leta 1943 uspešno opravili slovenski delegati 2. zasedanja AVNOJ. Že na začetku je bilo jasno, da še zdaleč ne bo tako kot je bilo tistega leta.

Pohodi po poteh delegacije na 2. zasedanje AVNOJ so vsakoletni in jih organizira RK ZSMS Slovenije, v sodelovanju z vsemi ostalimi družbeno-političnimi organizacijami na nivoju republike.

Po enourni vožnji sva s kolegom Vikim končno prispela v Ljubljano. Zborna mesto smo imeli v domu JLA, kjer se je zbralo 90 pohodnikov iz vse Slovenije. Že v Ljubljani smo obiskali grobnico herojev, kjer smo položili venec. S tem smo počastili spomin na vse tiste, ki so s svojim življenjem in junaštvom prispevali k naši svobodi. Po opravljenih predpripravih so nas razdelili po četah in sicer v štiri čete, nato pa smo sedli v avtobuse. Pot nas je vodila proti Črnomlju, za kratek čas smo se ustavili v Žužemberku, pri spomeniku padlih v vojni. Tu nas je pričakal tovariš Stane Gormšek, ki nam je opisal pretresljivo usodo padlih 1.300 ljudi in težke borbe 7. korpusa. Obiskali smo tudi Bazo 20 in tu se je pravzaprav začel prvi del pohoda. Roški gozdovi so nas sprejeli s prijetnim hladom. Ob lesenih barakah, ki so ostale v celoti ohranjene, nam je poleg podpredsednika ZZB NOV Slovenije spregovoril tudi tovariš Janko Gregorič, udeleženec tega zgodovinskega pohoda in tedaj komandant zaščitnega voda. Tovariš Janko nas je spremljal tudi na celotnem pohodu.

Naša naslednja postaja prvega dne pohoda so bile Lokve pri Črnomlju, kjer smo postavili tabor. Ob postavljanju šotorov smo se tudi nasmejali, saj so imeli nekateri izmed nas prvič opraviti s to večino. Že prvi dan pa smo si tovariško pomagali. Iz ure v uro sem imela občutek, da nas čakajo nepozabni dnevi tovarištva, prijateljstva, doživetij in veselja. Po končanem delu s postavljanjem šotorov smo imeli prijateljsko srečanje z brigadirji MDA Bela Krajina '79 in dijaki vojaške gimnazije. Pri spomeniku Franca Rozmana-Staneta so nam brigadirji pripravili krajši kulturni program. Polni novih vtisov smo se po končanem srečanju odpravili spat. Naslednji dan das je ob petih zbudil nežni zvok kasetofona naših radio-amaterjev. Sledila je jutranja telovadba in po zajtrku četne konference, na katerih smo določili člane komisij za IPD, kulturo, šport. Četne konference so se nadaljevale v brigadno konferenco in konferenco Zveze komunistov. Komandant brigade Tone Rakovič nam je prebral program dela dneva. Z avtobusi smo se odpeljali v Črnomelj, kjer smo si ogledali dvorano 1. zasedanja SNOS. Tu nam je predstavnik OO ZZB NOV Slovenije spregovoril o samem zasedanju. Nove akcije

borcev v Beli krajini in dogodki iz NOB so nas pritegnili, da smo z zanimanjem poslušali.

Ko smo se vračali v tabor, nas je pričakovala amaterska skupina teater LEVI iz Beograda. Pred nami je bila urica dobre zabave. Ti mladi ljudje, ki ljubijo gledališče, so prinesli v naš tabor smeh, ki nas je spremljal cel pohod. Po kosilu smo odšli dalje. Čakal nas je prvi marš. V Dragatušu, kjer naj bi se začel pohod, nas je presenetil dež. Zatekli smo se v osnovno šolo Dragatuša, kjer smo imeli tudi prvo usposabljanje: razstavljanje in sestavljanje puške M48, uporaba šotorskega krila in osnove prve pomoči. Nato smo se odpravili na 18 kilometrov dolgo pot, ki nas je vodila na Sinji vrh in potem naprej v Damelj. Kolona pohodnikov se je vila po kolovozu proti Sinjem vrhu. Potrebno je bilo malo znoja, žuljev in pesmi, da smo prišli do Kolpe. Reko smo prešli v noči med 22. in 23. uro, s čolni. Ob pozdravu brodarjev, ki sta leta 1943 prevažala naše delegate, je v noč zadonela pesem. Tu in tam so zagorele bakle. Besede so mnogo preskromne, da bi lahko s njimi popisala občutke ob prehodu čez reko. Na drugem bregu se Kolpa spremeni v Kupo, tu so nas pričakali avtobusi, ki so nas peljali proti Jajcu, kjer smo si na Jezero, 11 km stran od tega zgodovinskega kraja postavili tabor, v zgodnjih jutranjih urah, nato pa utrjeni zapali, do pozne dopoldanske ure. Popoldan je nastopil dolgo pričakovani trenutek — odšli smo na ogled mesta Jajce. Ogledali smo si dvorano, v kateri je bilo 2. zasedanje AVNOJ. Ob poslušanju posnetka smo opazovali predmete, ki so ostali v dvorani iz leta 1943. V muzeju je razstavljen slikovni material z zasedanja. Tu so tudi portreti tovariša Tita, ki jih je narisal naš umetnik Božidar Jakac.

Po ogledu starega in novega dela mestnega, smo se vračali v tabor, zvečer pa smo se z mladino in domačini srečali v njihovi osnovni šoli. Pripravili smo jim kratek kulturni program in ob spremljavi harmonike smo skupaj zaplesali kolo. Neurje nam je naslednji dan onemogočilo, da bi odrinili dalje. Zato smo čas porabili za usposabljanje s področja topografije, načinov merjenja, orientacije in kompasa. Potem nas je pot z avtobusi vodila dalje do Ključa, spotoma pa smo se ustavili še v Mrkonjič gradu, kjer smo obiskali muzej ZAVNOJ BiH.

V Ključu nas je čakalo tekmovanje v orientaciji. Mladinci Ključa so pripravili res naporno pot desetih kilometrov, na katerih naj bi preizkusili svoje znanje o orientaciji. Vendar konec koncev je to fe sodelovanje med bratskimi re-

publikami. Vsem tekmovalcem smo pripravili knjižne nagrade. Sledilo pa je če tovariško srečanje. Ob pesmi in smeju ni nihče pomislil, da nas naslednji dan čaka marš in to 35 kilometrov. Še vsi neprespani smo se naslednjega jutra prerivali v zboru. Nasmeh in sreča, ki sta nam prejšnjo noč sijala z obraza, sta izginila. Resen dnevno povelje, nam je butalo v glas komandanta, ki je prebral glavo... pripravi stvari... popravi šotor... dežurna 2. četa. Pridno smo se lotili dela. Dež nam je tudi sedaj ponagajal. Še zadnji-krat smo stopili v avtobus ter se peljali do Sanice. Tu smo dobili napotke za pohod. Pozdravil nas je predsednik KS Sanica in nam zaželel srečno pot. Kljub dežju nas je spremljal precejšen kos poti. Pot se je vila navkreber, da smo

globoko zadihali. Kaj šele bo? Čas smo si krajšali s pesmijo, čeprav se nismo mogli ravno pohvaliti s pevci. Vendar se je ob Sergejevi harmoniki kar dobro slišalo. Glavno, da je bilo naglas. Pot je bila res naporna. Vlekla se je čez hribe in polja, po makadamu, ki nam je mehčal podplate. Moram priznati, da so bili vsi fantje kolegijski in kavalirski, saj so pomagali dekletom, ki so bila utrjena. Pozno popoldan smo prispeli v Lusci Palanko. Kljub žuljem in utrujenosti smo še zmogli toliko sapa, da smo zapeli. Ob zvoku naše pesmi so na okna prihiteli krajani. mnogi pa so nas spremljali tudi do tabora. Zvečer nas je pozdravil funkcionar krajevne skupnosti. Naslednjega dne smo nadaljevali pohod v polni opremi. Premagali smo vse serpentine in prispeli v Hašane, kjer smo imeli po programu usposabljanje. Po krajšem počitku smo marširali naprej proti Donjemu Duboviku. Tu smo od presenečenja ostrmeli. Za občane tega kraja je bil to občinski praznik. Pripravili so prekrasen kulturni program. Rajanje se je potegnilo pozno v noč. Ob vsem lepem, človek kar hitro pozabi na vse bolečine, žulje. Še nikoli v življenju nisem videl tako gostoljubnih in pristrčnih ljudi. Noč je bila spet kratka, treba je bilo vstati, pospraviti tabor in znova nabrusiti pete po poti, ki nas je vodila proti Blatni na Uni. Po usposabljanju smo si privoščili počitek in zaspali. Ko smo se prebudili, so komandirji čet ugotovili, da

smo izgubili osem pohodnikov. Sprva je zavladal preplah, ko pa jih kljub iskanju nismo našli, smo se odpravili dalje. Vedeli smo, da bodo prišli do cilja. Sonce je neusmiljeno žgalo, nahrbtniki so postajali vse težji. Iskali smo bližnice, ki pa so bile zmeraj daljše od prave poti. Lotevala se nas je slabost. Kar naenkrat zaslišimo vlak, zagledamo tire in končno je bila pred nami Blatna. Topel sprejem krajanov je pregnal iz nas utrujenost. Tudi izgubljenih osem tovarišev je bilo že tu in so pridno postavili šotore. Vsi navdušeni smo bili tudi nad hladno in čisto reko Uno, saj je bila to po petih dneh prva poštena voda. Po kopanju smo imeli tekmovanje v pranju srajc in nogavic, tabor pa smo nato spremenili v sušilnico. Naša kulturna komisija je v sodelovanju z domačini pripravila kulturni program.

Naslednje jutro smo se z vlakom odpeljali v Bihač in si ogledali muzej 1. zasedanja AVNOJ. Pretreslo nas je pripovedovanje vodiča o strahotah vojne. Po ogledih smo se vračali v Blatno, kjer so nas že pričakovali domačini. Zlili smo se v eno in zaplesali kozaračko kolo.

14. julija je znova lilo kot iz škafa. Pohod je bil zato odložen. Brž ko je bilo mogoče, pa smo se znova odpravili na pot. Pred nami je bila še 25 kilometrov dolga pot preko Bašte v Bužim. Kondicijo smo si v tem času že res pridobili, naše znanje o bližnjicah pa smo močno precenjevali, tako da smo si podaljšali pot še za 10 km. Utrujenosti smo prispeli v Dobro selo, nekako na sredi naše poti. Ustavili smo se ob majhni muslimanski kmetiji, kjer so nam lačnim in utrujenim gostoljubno postregli. V Bužim smo prispeli s tri-urno zamudo. Prihod v Bužim je bil kot vzlet iz filma. Domačini so nas pozdravljali s transparenti, okna so bila okrašena s cvetjem, od vsepovsod je donel prijazen pozdrav domačinov, ki so nas spremljali na poti skozi mesto. Večer je bil res enkraten. V teh trenutkih smo se zavedali, kako cenijo našo pot, koliko jim pomeni preteklost, iz katere se je rodilo vse to, kar imamo danes. Ko smo se že spravljali spat v poznih večernih urah, se je nad dolino in med zvoke zamirajoče pesmi dvignil glas hodže, ki je z minareta pozival muslimane k zadnji molitvi. Da, to je bilo doživetje, ki ga težko pričara celo roka režiserja. Na brigadni konferenci naslednjega jutra smo kritično spregovorili o bližnjicah prejšnjega dne, ki so nas stale nemalo dodatnih naporov. Dosegli smo tudi to, da tega dne nismo nosili nahrbtnikov in smo tako hitreje premagovali kilometre. Po neprekinjenem maršu smo se ustavili nalo pred ciljem, poleg Radiča mosta, kjer smo si privoščili suho kosilo, pograbili travnik, nato pa je že prispel tovarnjak, ki nas je naložene med premetavanjem pripeljal do naslednjega tabora. Za domačine smo bili znova junaki, ki hodi-jo po poteh revolucije. Naslednjega dne smo krenili proti Boviču. Tudi tu smo v postavljenem taboru priredili kulturni program. Zadonela je tudi pesem Jugoslavijo, ki je postala himna brigade AVNOJ '79.

(Nadaljevanje na 3. strani)

(Nadaljevanje z 2. strani)

Naslednjega dne smo se po zajtrku z avtobusi odpeljali na ogled legendarne Petrove gore, ter njene znane centralne bolnišnice. Barake bolnice je zob časa že nagrizel, ravno to pa jim daje pečat neme priče iz slavnih dni naše preteklosti. Čeprav sicer klepetavi in glasni, nam je na Petrovi gori glas zamrl. Razporejeni po gozdu smo nemi in polni vtisov poslušali pripovedovanje. Popoldne sta nas obiskala predsednik RK ZSMS tovariš Boris Bavdek in tovariš Tone Fajfar.

Sreda, 18. julij.

Pred nami je bil zadnji daljši marš. Naše vrste so bile strnjene, korak odločnejši, cilj je bila Pisarovina. Pot nas je vodila preko zamegljenega, močvirnatih pokrajin. Prvi del pohoda je potekal v blatu in v elegantnih skokih preko luž, lužic in kupa blatne brozge. Ko se je megla dvignila, smo prispeli na bregove Kupe. Znova smo s pomočjo dveh brodnikov prešli reko. Pot nas je vodila naprej po razbežljem makadamu, se vlekla v neskončnost in korak niti ni bil več tako čvrst. Ovinek je sledil ovinku, prepustili smo se razmišljanju. Pozno popoldne smo prispeli v Pisarovino. Tu nas je po nekaj dolgih dneh znova čakala voda, umivalniki, ogledala in vse ostalo.

Očedeni in dobre volje smo sledili kulturnemu programu, veselili se je bil to zadnji dolgi marš. Veselje je tiho kalilo prvo spoznanje, da se bomo morali kmalu raziti, da bo kmalu konec te naše skupne poti, na kateri so se spletile trdne tovariške vezi.

Jutro nas je prebudilo v čudni tišini. Po zajtrku smo svečano položili vence k spomeniku žrtvam NOB. Potem smo imeli brigadno konferenco in aktiv ZK. Ko se je spustil mrak, smo bili pripravljeni; pred nami je bil zadnji pohod — nočni marš. Ura je bila točno 3 minute čez polnoč, ko smo zapustili mesto in zastavili prve korake našega nočnega pohoda. Glavna stimulantka sta bila nočni veter in svežina. Kolona se je vila mimo spečih vasi. Po približno dveh urah in pol smo zavzeli občestno gostišče, zbudili prebivalce... in bilo je lepo. O žalostni iskri v naših srcih ni govoril nihče. Čez 24 ur se bo treba ločiti. Nato smo krenili dalje. Noč se je prevesila v dan, mi pa smo prešli avtocesto Zagreb—Karlovac in se ustavili na železniški postaji v Zdenčini. Z vlakom smo se odpeljali v Zagreb, od tu pa nas je vlak popeljal v Ljubljano.

Na železniški postaji je komandant še zadnjikrat zaklical: »Brigada, zbor!» S pesmijo smo odkorakali proti domu JLA, kjer smo se spoznali, kjer so se naša pota tudi ločila in upali smo, da se še vidimo. Med našo potjo po poteh AVNOJ smo delili dobro in zlo, bili smo vsi za enega, eden za vse, postali smo dobri prijatelji. Kosifu v domu je sledilo poslavljanje, ki se je zavleklo v popoldanske ure. S solzami v očeh smo si obljubili, da se bomo srečali in si dopisovali. Bila je težka ta pot, ki smo jo prehodili v 15 dneh; toda prijetnejša doživetja, bogati vtisi močnejši in ti bodo kot spomin živeli z nami. Dolgi nočni marš nas ni tako zdelal, da si ne bi na koncu zapeli: »Ej drugovi, jer vam žao, sestanek se bliža kraju, rastanek se primakao...«

Dan pionirjev

Zaradi akcije NNNP smo letos praznovali dan pionirjev 28. septembra. Že pred pol osmo so se po šoli slišali veseli razgovori delegatov konferenc družbenopolitičnih organizacij na šoli. Natančno ob napovedani uri so se pričele programske konference šolske skupnosti, pionirske in mladinske organizacije. Delegati so s svojimi predlogi in aktivnostjo pripomogli, da je delo konferenc uspešno potekalo. Sprejeti sklepi pa nas vse skupaj obvezujejo, da jih bomo vestno in prizadevno izpolnjevali.

Ob 9. uri so se na šolskem dvorišču učenci razvrstili v kolono in veselo odkorakali proti nogometnemu stadionu za Savo. Transparenti, ki so jih pripravile posamezne razredne skupnosti in zastave, so še popestrile precej pisano kolono.

Na stadionu je potekalo srečanje PE Franca Kozarja in PE Borisa Pusta. Po kratkem kulturnem programu so se predstavniki občin pedagoških enot pomerili v nogometu, mlajši pa so se zabavali z družabnimi igrami. Po srečanju se nam je vsem prilgel zelo okusen pasulj, ki so ga pripravile naše kuharice.

Dan pionirjev je za vse šolarje še posebno svečan dan, letošnji pa še prav posebno, saj je pomenil uvod v akcijo NNNP.

Predsedstvo OO ZSMS

MORDA ŠE NE VESTE

Na Hrvaškem napovedujejo, da bo pouk v srednjih šolah in visokih šolah kmalu povsem drugačen. Dijaki in študentje bodo le pol svojega časa prebili v šoli, drugo polovico pa v delovnem razmerju v delovnih organizacijah. S tem naj bi si zaslužili sredstva za svoje vzdrževanje in šolanje. Za letošnje šolsko leto je kljub pripravljenosti delovnih organizacij ta načrt padel v vodo.

Letos se je v poklicno rudarsko šolo TOZD RSC, ki deluje v okviru zasavskih premogovnikov, vpisalo zelo malo novih učencev. Prijavilo se jih je 117, vsi so iz sosednjih republik. Med temi kandidati ni nobenega iz Slovenije, torej tudi ne iz revirjev. Tako še vedno ostaja odprto vprašanje: »Kdo bo v naprej kopal premog?«

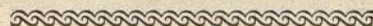
V sredo, 24. 10. 1979 je bila v Mladinskem centru skupščina Mladinskega centra, kjer so potrdili nov upravni odbor, sprejeli akcijski program in pravilnik o delovanju Mladinskega centra.

V ponedeljek, dne 22. 10. 1979 je bila v naši delovni organizaciji na obisku delegacija iz RK ZSMS. OO ZSMS DSSS Steklarne Hrastnik je skupaj z OK Hrastnik sklicala izredno sejo, na kateri so se predstavniki RK ZSMS in člani predsedstva OO DSSS Steklarne Hrastnik pogovarjali o tekočih nalogah, problemih, ki se porajajo v sami organizaciji, ter o delegatskem sistemu.

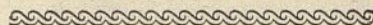
Vtisi osnovnošolcev

Sem opazovalka akcije NNNP. Zaščita pravočasna, straže pozorne, hitra spraznitev, dobra organizacija, taborniška reakcija. (Pavla Zadobovšek, republiška pedagoška svetovalka)

Uspelo nam je postaviti nov tip šotora za bolnišnice. Ranjenci so na varnem. Taborniki smo ponosni, da lahko pomagamo, če pride do katastrofe. (Maruša 7. a, Melita 7. c)

Dopisujte v
Glas mladih

REŠITEV PREJŠNJE KRIŽANKE

VODORAVNO: Boršnikovo srečanje, Abigail, Bette, rudar, grb, otonel, Olav, ora, Dol, Karelija, klet, Ačinsk, tonika, Alamo, DA, eta, inje, oka, S, rojak, erg,

sinoda, t, vladar, Rea, srk, O. W., konzulat, Silen, TKI, Jašin, limona, Arcibašev, sutana, tilberi, atlas, Trst, ilirstvo, tein, krilo, čofot, Astarta, jamar.

(D. K.)

NAGRADNI KVIZ ZNANJA

GLAS
MLADIH

1. Četrtega januarja 1890 se je rodil ugledni jugoslovanski revolucionar, časnikar in slikar. Vse svoje zmožnosti je posvetil delavskemu gibanju, ki mu je ostal zvest do konca življenja. Bil je avtor prvih predpisov o delovanju NOO in eden neposrednih organizatorjev oblasti na osvobojenem ozemlju. Na drugem zasedanju AVNOJ je postal podpredsednik AVNOJ. Od leta 1954 pa do smrti je bil predsednik ljudske skupščine FLRJ. Kdo je ta revolucionar?

2. 8. januarja 1943 so Nemci po izdaji z okoli 2000 možmi napadli tabor pri Treh žeblih na Osankarici. Partizani so bili utrjeni v 26 zemljankah in so se nadčloveško borili, dokler niso bili vsi pobiti. Kateri bataljon je padel takrat?

3. 14. 11. so slovesno odprli železniško progo Šamac—Sarajevo, ki jo je zgradilo 21.100 jugoslovanskih mladincev. Katerega leta so odprli progo?

4. V Smederevu leta 1864 se je rodil srbski komediograf. Pisal je komedije, povesti in romane, pa tudi nekaj tragedij. Njegove komedije so še danes na programu številnih gledališč. Najbolj znane pa so: Sumljiva oseba, Gospa ministrica, Užaloščena rodbina itd. Kateri komediograf je bil to?

5. 24. 10. 1833 se je rodil srbski pesnik, ki se je razvil pod vplivom ljudskega pesništva in je kmalu postal eden najbolj priljubljenih srbskih pesnikov. Kateri pesnik je bil to? (Jovan...)

Sestanek predstavnikov peteroboja v Hrastniku

ŠE TESNEJŠE SODELOVANJE — SPOMIN JANEZA JENKA BO ZIVEL — PRIHODNJE LETO V KRANJU

Majhna nepazljivost organizatorjev zadnjega peteroboja v Medvodah, ki so pri končni razvrstitvi le-to izračunavali nekoliko drugače kot pa je to v splošnih propozicijah zapisano, smrt Janeza Jenka in pa potreba po še tesnejšem sodelovanju in po spremembah nekaterih stvari, ki so neposredno vezane na športne igre železarjev, gumarjev, kovinarjev, kemikov in steklarjev, vse to je narekovalo sestanek predstavnikov vseh udeleženk.

Organizacijo sestanka kot tudi določitev osnutka dnevnega reda sestanka smo prevzeli mi. Sestanek je bil tako v Hrastniku dne 17. oktobra. Potem, ko so si tovariši z Jesenic, Kranja, Medvod in Zalca ogledali naše proizvodne prostore, smo sedli za mizo in se pogovorili o:

nacijsko telo (naziv bo izbran na 1. seji tega organa).

Naš predlog je bil soglasno sprejet. Določene so bile že tudi osnovne naloge, ki naj bi jih razrešil, ali bolje rečeno, prevzel ta organ. Končni poslovnik bo izdelal organ sam. Dodamo naj le še, da bo sestavljen iz po dveh predstavnikov vsake sodelujoče delovne organizacije, njegov mandat bo pet let (tekmovalni cikel), predsedoval pa mu bo predstavnik tiste delovne organizacije, ki se bo v tem času pripravljala na izvedbo iger.

Tudi predlogov, kako in na kak način ohraniti spomin na Janeza Jenka skozi same športne igre, je bilo več in sila različnih. Da bi ostali v kolikor toliko razumnih in normalnih mejah, smo se dogovorili, da v spomin na ome-

nekakšno evidenco, kroniko teh iger. To pomanjkljivost smo skušali popraviti kolikor se to pač še da. Iz obstoječih dokumentov, predvsem pa iz tovarniškega glasila smo sestavili preglednico končnih uvrstitev vseh dosedanjih Peterobojev z nekaterimi osnovnimi karakteristikami, nosilci trofeje fair playa in drugo. Vse to smo predložili tovarišem na sestanku v Hrastniku, s pripombo, naj to pregledajo, po potrebi dopolnijo in ohranijo kot statistične podatke. Vam pa posredujemo lestvico, ki je sestavljena na principu istega točkovanja, kot je to za posamezne končne uvrstitve. Njen izgled pa je naslednji:

1. Železarna Jesenice 52 točk (9-krat zmagovalce),

2. Steklarna Hrastnik 42 točk (3-krat zmagovalce)
3. Sava Kranj 40 točk,
4. Ferralit Zalec 21 točk,
5. Litostroj Ljubljana 17 točk iz 7 nastopov (1-krat zmagovalce),
6. Donit Medvode 11 točk iz 5 nastopov.

Sestanek je bil zaključen z enotno željo vseh prisotnih, da skozi igre najdemo še drugo obliko, še tesnejšega sodelovanja, prdvsem pa način, kako se še bolj zbliziti, ne le kot nasprotniki na tekmovalnih prizoriščih, ampak predvsem kot prijatelji — ljudje — delavci. To je še dodatna naloga za novo izvoljeni koordinacijski organ Peteroboja.

Jože Premec

Predstavniki Donita, Save in Železarne na seji

— analizi in potrditvi končnega vrstnega reda Peteroboja '79,
— konstituiranju koordinacijskega telesa Peteroboja,
— o tem, kako ohraniti spomin na Janeza Jenka,
— določiti naslednjega organizatorja.

Ceprav je bila organizacija v Medvodah dobra, pa so organizatorji s svojo neprevidnostjo, ki to tudi niti ni bila, skoraj izzvali nered. Dodati pa je treba, da bolj kot organizatorji, so napako storili nekateri posamezniki, ki se pred izpadom niso predhodno informirali. Na sestanku v Hrastniku smo vsi to zadevo preanalizirali in ugotovili, da je vrstni red, vsaj na vrhu (in tu je bilo tudi največ pripomb) točen, da pa je napaka na drugem oziroma tretjem mestu (uvodni in končni vrstni red je objavljen na drugem mestu).

Zaradi takšnih pa tudi nekaterih drugih pomanjkljivosti, ki izhajajo iz nekoordiniranega dela, smo predlagali, da za potrebe priprave in tudi same izvedbe Peteroboja formiramo neko koordi-

njenega tovariša, dolgoletnega telesnokulturnega delavca in ustanovitelja Peteroboja preimenujejo trofejo fair playa v FAIR PLAY JANEZA JENKA.

Po obstoječem vrstnem redu organizacije Peteroboja naj bi bil naslednji Peteroboj v Zalcu, organizator pa Ferralit. Vendar glede na to, da praznuje krajska Sava prihodnje leto vrsto jubilejev (65 let delovne organizacije, 30 let samoupravljanja itd.), so zaprosili, da v sklopu vseh teh prireditev prevzamejo tudi organizacijo Peteroboja in mu na ta način pridajo še slavnostni prizvok. S tem, s to željo smo predhodno obvestili tudi predstavnike Ferralita. Le-ti so doma zadevo obravnavali in organizacijo naslednjega Peteroboja tovariško odstopili Kranjčanom. Tako bo naslednji, 13. Peteroboj '80 v maju prihodnje leto v Kranju.

Športne igre železarjev, gumarjev, kovinarjev, kemikov in steklarjev so se že močno prevesile v drugo desetletje. Resnici na ljubo je treba priznati, da ves ta čas nismo čutili potrebo voditi

PRIŠLI V PODJETJE V MESECU SEPTEMBRU:

TOZD I: Goranc Franc — dostavljalec zmesi, Merdanovič Muhamed — dostavljalec zmesi, Milojkovič Branimirka — odnašalka stekla, Trumič Fadil — dostavljalec stekla, Jahadič Behar — dostavljalec zmesi, Lujč Josip — odnašalec stekla, Kahteran Ramiz — dostavljalec zmesi.

TOZD II: Jovanovič Ljubiša — vstavljalec v Gilon, Meštrič Fadil — vstavljalec v Gilon, Dizdarevič Muharem — vstavljalec v Gilon, Koritnik Gorazd — vzdrževalec, Zorčec Miroslav III — strojnik H 28, Perković Marko — pomočnik strojnika, Vidovič Tomo — pomočnik strojnika, Stanišič Dušan — varilec folij, Radulović Dragan — varilec folij, Gojgič Dragica — kontrolor stekla, Kahteran Emsuda — kontrolor stekla, Sivčević Danica — kontrolor stekla, Šumič Nevzeta — kontrolor stekla, Jovič Dragomir — pomočnik strojnika, Tursunović Mehmedalija — dostavljalec olja, Nišić Izajeta — čistilka poslovnih prostorov, Totič Mustafa — pomočnik IWP.

TOZD IV: Knez Branko — elektrolitsko čiščenje modelov, Anžlovar Marinka — administrator, Mikanović Duško — elektrolitsko čiščenje modelov, Sticher Drago — kovinostrugar.

TOZD V: Abram Igor — elektromehanik, Racki Marjan — elektrotehnik — pripravnik, Verhovnik Ivan — delavec težak na transportu, Babič Zijad — delavec težak na transportu.

DSSS: Velej Bojan — strojni tehnik — pripravnik.

ODŠLI IZ PODJETJA V MESECU SEPTEMBRU:

Sporazumna prekinitve delovnega razmerja:

TOZD I: Odžič Milanko — dostavljalec zmesi, Kaluder Štefanija — žigosar, Leskovšek Inge žigosar.

TOZD II: Pavlič Ivan — konstruktor.

TOZD IV: Peklar Ida — administrator, Nikolič Milan — kovinostrugar.

DSSS: Hertiš Ljudmila — prodajalka v bifeju, Kotnik Ksenija — knjigovodja osnovnih sredstev II.

Odšli v JLA:

TOZD I: Marín Radoslav — menjalec klešč, Mustajbašić Ramiz — odnašalec stekla, Jeran Franc II — nabiralec stekla.

TOZD II: Rejnič Petar — pomočnik strojnika.

Samovoljna prekinitve delovnega razmerja:

TOZD I: Bikič Muharem — odnašalec stekla, Filipič Mira — odnašalka stekla, Tavčar Vincenc — krogličar, Bečić Jusuf — odnašalec stekla, Vidregar Bojana — odnašalka stekla, Čosič Mehmed — pobiralec črepinj.

TOZD II: Klapič Izet — odbijalec kelihov, Kljajič Mirko — priučitev, Rojbič Gordana — kontrolor stekla, Čosič Fahra — kontrolor stekla, Kordić Ivica — kontrolor stekla, Bajunović Slobodanka — kontrolor stekla.

TOZD IV: Knez Branko — elektrolitsko čiščenje modelov.

TOZD V: Strah Jože — zidar.

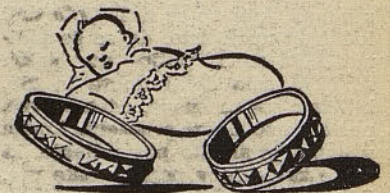
Upokojeni:

TOZD II: Volavšek Jože — strojni steklar.

TOZD V: Pustišek Mihael — strojnik v kotlovnici.

Poročili so se:

Kozole Milena — delavka v skladišču gotovih izdelkov in Golavšek Andrej-Janko, Jamšek Darko — dežurni električar in Grom Marinka, Maksimović Zorka — kontrolor stekla in Gavranović Niko.

Prirastek v družini:

Brunček Marija — sina Uroša
Kaluder Zora — sina Matjaža
Križnik Ivanka — sina Antona
Hlastan Poldo — sina Bojana
Arkmačić Branka — sina Roberta.